

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519010010
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2519010010.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného U. Y., pre pokračovací prečin opilstva podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 28.10.2019, sp. zn. 8T/5/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.10.2020, takto

r o z h o d o l :

I/

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

U. Y., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom C.,
M. XXXX/XX,

u k l a d á

Podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. k) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods.1, ods.2 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 ods.1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním na dobu 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods.2, ods.3, ods.4 Trestného zákona sa obžalovanému súčasne ukladajú obmedzenia a povinnosti spočívajúce v :

- zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- povinnosti podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve,
- povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

II/

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného U. Y., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný U. Y. uznaný vinným v bodoch 1./ až 3./ pre pokračovací prečin opilstva podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1./ v čase okolo 19.30 hod. dňa 14.10.2017 v Piešťanoch v OC Aupark na ul. Nitrianskej č. 7555/18 rýchlym krokom za nezrozumiteľných slov vošiel do predajných priestorov tu sa nachádzajúcej prevádzky lekárne spol. BENU SK 33, k. s. Bratislava, zastal pred výdajným pultom v ľavej ruke držiac za hrdlo rozbitú sklenenú fľašu, za ktorým obsluhoval zamestnanec PharmDr. C. C., MPH a pred ktorým stála zákazníčka, z výdajného pultu zobral 1 ks balenie tabliet zn. Magnézium v hodnote 4,70 eur, rýchlym krokom prešiel po lekárni poza pult, za ktorým stála zamestnankyňa K. I. a odišiel preč, pričom o chvíľu sa vrátil späť do priestorov lekárne, v rukách držal mikroténové vrecká so zeleninou, a od PharmDr. C. C., MPH si vypýtal inzulínové striekačky, ktoré mu z obavy na základe predchádzajúcej udalosti vyložil na pult, kedy mu v ďalšom konaní obmedzením osobnej slobody zabránili zamestnanci súkromnej bezpečnostnej služby OC Aupark Piešťany, pričom uvedeného konania sa dopustil v stave prechodnej toxickej psychózy, ktorú si sám privodil použitím viacerých psychoaktívnych látok, napriek tomu, že vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a svoje osobné pomery mohol a mal vedieť, aké účinky môže použitie takýchto látok v jeho prípade ako konzumenta vyvolať,

2./ dňa 14.10.2017 v čase okolo 18.15 hod. v Piešťanoch na ulici Teplická v podniku LOLOCO na mieste verejnosti prístupnom fyzicky napadol T. K. zo D., ktorej dal dve facky otvorenou dlaňou do pravej časti tváre, čím jej spôsobil opuch tváre a v pravom oku drobný hematóm bez doby liečenia a G. H. z D., ktorej dal jednu facku na tvár otvorenou dlaňou, pričom jej nespôsobil žiadne zranenie, pričom uvedeného konania sa dopustil v stave prechodnej toxickej psychózy, ktorú si sám privodil použitím viacerých psychoaktívnych látok, napriek tomu, že vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a svoje osobné pomery mohol a mal vedieť, aké účinky môže použitie takýchto látok v jeho prípade ako konzumenta vyvolať,

3./ dňa 14.10.2017 v čase okolo 19.30 hod. v Piešťanoch na kúpeľnom ostrove v podniku Elizabeth obťažoval prítomných hostí tak, že vykrikoval, behal po podniku, bral si rôzne veci a päťou rozbil sklenenú výplň na dverách, čím poškodenému Ing. C. I. z C. vznikla škoda 19,70 eur, pričom uvedeného konania sa dopustil v stave prechodnej toxickej psychózy, ktorú si sám privodil použitím viacerých psychoaktívnych látok, napriek tomu, že vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a svoje osobné pomery mohol a mal vedieť, aké účinky môže použitie takýchto látok v jeho prípade ako konzumenta vyvolať,

Za túto trestnú činnosť okresný súd uložil obžalovanému podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písmeno k) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 414-428 spisu.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný U. Y., ako i prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany, ktoré následne obaja odvolatelia náležite písomne odôvodnili.

Obžalovaný v písomne podanom odvolaní prostredníctvom obhajcu (č.l. 435-437) namietal výrok o vine i treste v napadnutom rozsudku. Uviedol, že sa stotožňuje z ustálením zákonných znakov predmetného skutku ako prečinu výtržníctva, no nesúhlasí s tvrdením súdu, že trestný čin opilstva (pod ktorý skutkovo z hľadiska právnej kvalifikácie spadá) spáchal z nevedomej nedbanlivosti (tu poukazoval aj na R 20/1981), nakoľko predmetné látky neužil pred skutkom vedome, a tiež je to v rozpore so znaleckým dokazovaním MUDr. Gregorovej, ktorá uviedla, že aj napriek predchádzajúcej skúsenosti s toxickou poruchou v minulosti (hospitalizácia v Trstenej) nemohol vedieť, že užitie omamných látok vyústi do tejto psychiatrickej komplikácie, nakoľko v minulosti sa takéto správanie u neho neprejavilo. V danej súvislosti

poukazoval aj na závery ustálenej judikatúry (R 49/1990), podľa ktorej zodpovednosť páchatel'a za trestný čin spáchaný v neprítomnosti spôsobenej patologickou opitnosťou (v tomto prípade analogicky patologickým užívaním omamných látok) je vylúčený v zmysle § 12 TZ vtedy, ak si páchatel' pred tým, než sa rozhodol požiť alkohol, nebol a ani nemal a nemohol byť vedomý svojej dispozície pre podobné stavy po požití alkoholu. V tomto prípade bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že si nebol a ani nemal a nemohol byť vedomý svojej dispozície pre podobné stavy (protiprávne konanie) po požití alkoholu, resp. v tomto prípade analogicky po požití omamných látok. Ďalej namietal, že ak sa poškodená spoločnosť BENU vzdala svojich opráv poškodeného, nebola ani oprávnená podať podnet na základe ktorého GP SR zrušila rozhodnutie o zastavení konania a teda okresný súd ani nemal prijať predmetnú obžalobu. Pokiaľ ide o uložený trest, tento považuje obžalovaný za neprimerane prísny vzhľadom na jeho postoj k trestnej činnosti a tiež na to, že v súčasnosti riadne pracuje, absolvoval ústavné protitoxikomanické liečenie, abstínuje. Tiež mu nie je zrejmé, prečo mu okresný súd nepriznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., nakoľko trestnú činnosť oľutoval, no skutky si nepamätá a preto sa k nim nemohol priznať. Taktiež bolo na zváženie priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c) Tr. zák., keďže skutky spáchal v súvislosti s negatívnymi následkami choroby (dočasnej psychotickej poruchy). Z vyššie uvedených dôvodov preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby ho spod obžaloby oslobodil.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany v písomných dôvodoch odvolania (č.l. 439) uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa nepovažuje za správny tak vo výroku o vine, ako i vo výroku o treste, pričom odvolanie podáva v neprospech obžalovaného. Predmetný rozsudok, čo do výroku o vine, považuje za dôvodný len v časti formálneho subsumovania pod skutkovú podstatu prečinu opilstva, pričom podľa jeho právneho názoru faktická kvalifikácia skutku číslo 1 napĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa ustanovenia § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, čo má podstatný vplyv na ukládanie sankcie. K právnomu posúdeniu skutkov číslo 2 a 3 zo strany súdu prvého stupňa nemá výhrady.

Súd prvého stupňa po dokazovaní upravil skutkové okolnosti prípadu ku skutku číslo 1, pričom súd zaujal stanovisko na č. l. 10 predmetného rozsudku, že obžalovaný U. Y. naplnil skutkovú podstatu nie lúpeže, ale len znaky výtržníctva. S uvedenou zmenou právnej kvalifikácie, ktorá nemá priamy právny vplyv na výrok o vine, ale má veľký význam pre ukládanie trestu, sa prokurátor nestotožňuje. V tejto súvislosti uviedol, že obžalovaný sa preukázateľne zmocnil cudzej veci hrozbou násillia, keď predavač PharmDr. C. C., MPH na hlavnom pojednávaní výslovne uviedol k okolnostiam, za ktorých sa obžalovaný zmocnil odcudzeného tovaru, nasledovné: "Strach som mal z toho ako prišiel. Všetci ostatní pacienti, keď prídu, tak sú tichí, kludnejší. On vydával tie zvuky, ako keby chcel upozorniť sám na seba, keď držal to rozbité hrdlo, vtedy som sa bál, čo sa stane, preto som odstúpil, aby na mňa nedočiahol. Ale toto chvíľku trvalo, lebo ako magnézium zobral, rýchlo odišiel do Billy. V tejto súvislosti prokurátor zvýraznil, že v danom prípade bola podľa jeho názoru zo strany obžalovaného použitá hrozba bezprostredného násillia a práve preto sa mohol zmocniť odcudzeného tovaru, k čomu preukázateľne došlo aj preto, lebo obžalovaný držal poškodeného pod krkom a mal v ruke rozbitú fľašu s ostrými hranami, ktoré preukázateľne môžu spôsobiť ťažké zranenia, hlavne keď sú v oblasti krku. Rovnako je potrebné poznamenať, že obžalovaný je veľkého v'zrastu s veľkým rozpätím rúk, čo prinútilo poškodeného odstúpiť od pultu, pričom následne došlo k odcudzeniu tovaru.

Z vyššie uvedeného je teda možné podľa názoru prokurátora ustáliť zákonné znaky predmetného zločinu, keď obžalovaný použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom uvedenej veci sa aj zmocnil a preto je potrebné vychádzať pri ukladaní trestu z inej zákonom stanovenej trestnej sadzby, z akej vychádzal súd prvého stupňa, a to zo sadzby uvedenej v § 363 odsek 1 Trestného zákona, t. j. 3 až 8 rokov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje prokurátor rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 28.10.2019, sp. zn. 8T/5/2019, v časti posudzovania výroku o vine v skutku číslo 1 a výroku o treste za nedôvodný (mal na mysli zrejme „za nezákonný“), a navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321

odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a súčasne, aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol rozsudkom.

Konanie na odvolacom súde:

Verejné zasadnutie vykonal odvolací súd za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného a poškodených.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na odvolacích dôvodoch okresného prokurátora a navrhla mu v celom rozsahu vyhovieť.

Obhajca obžalovaného navrhol, aby odvolací súd rozhodol v intenciách písomného odôvodnenia odvolania a zároveň poukázal na to, že obžalovaný riadne vykonal protitoxikomanické liečenie, ktoré mu bolo uložené a malo naňho pozitívny účinok, riadne sa zaradil do života spoločnosti, abstínuje, od prepustenia sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné a odvolanie okresného prokurátora je dôvodné len čiastočne.

K napadnutému rozsudku všeobecne:

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval v súlade s Trestným poriadkom, na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy v rozsahu potrebnom pre náležité zistenie skutočného stavu veci nevyhnutného pre zákonné a objektívne rozhodnutie. Okresný súd tiež dodržal všetky zákonné ustanovenia zmyslom ktorých je zabezpečenie práva obžalovaného na obhajobu, následne v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Trestného poriadku vykonané dôkazy vyhodnotil po uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel tak ku správnym skutkovým zisteniam, ktoré zodpovedajú vykonaným dôkazom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku potom okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Trestného poriadku jasne vyložil, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa prvostupňový súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ku skutkovým zisteniam a právnej kvalifikácii:

Krajský súd vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému a ustálenému okresným súdom v napadnutom rozsudku, ako aj k ustálenej právnej kvalifikácii nemá žiadne výhrady, závery okresného súdu si v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach odkazuje na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Aj odvolací súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že obžalovaný sa v kritickom čase dopustil protiprávneho konania tak, ako je to zaznamenané v skutkovej časti napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku veľmi podrobne rozviedol jednotlivé vykonané dôkazy, ktoré riadne vyhodnotil a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní.

Odvolací súd uvádza, že s takýmto hodnotením dôkazov a napokon i konečným záverom súdu prvého stupňa sa stotožňuje.

V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí všetky správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa (ktorý tento v napadnutom rozsudku veľmi podrobným spôsobom odôvodnil).

Ak si potom nadriadený súd osvojuje správnosť záverov napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je jeho úlohou zamerať sa výlučne na riešenie odvolacích námietok odvolateľov.

K odvolacím námietkam obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnej kvalifikácii:

Z vykonaného dokazovania (tak, ako je to podrobne uvedené i v odôvodnení napadnutého rozsudku) jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný v čase spáchania skutkov bol pod vplyvom tetrahydrokanabinolu a metamfetamínu, čo nasvedčuje tomu, že obžalovaný užil pred skutkom viacero psychoaktívnych látok. Vo vzťahu k zavineniu mal pritom aj odvolací súd z vykonaného dokazovania preukázané, že obžalovaný prečin opilstva spáchal z nevedomej nebanlivosti, nakoľko ani podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný s najväčšou pravdepodobnosťou nevedel, že sa aplikáciou návykovej látky privedie do stavu nepričetnosti, ale vzhľadom na okolnosti a na jeho osobné pomery o tom vedieť mal a mohol.

Zodpovedá totiž skutočnosti, že obžalovaný fakticky už od svojich 14-tich rokov užíval pravidelne marihuanu, od roku 2007 užíval i pervitín -niekoľkokrát denne, ďalej heroín, kokaín a extázu, teda návykové látky užíva veľmi dlhé obdobie (okrem nútenej abstinencie v rokoch 2013-2016 z dôvodu výkonu nepodmienečného trestu), keďže v čase skutkov mal viac ako 30 rokov, pričom svoju závislosť nijako neriešil, posledné obdobie pred skutkami bol prakticky stále intoxikovaný. Okolnosť, že obžalovaný bol v roku 2010 pre akútny psychotický stav bez jeho súhlasu týždeň hospitalizovaný, pričom počas prevozu bol výrazne agresívny a už v tom čase bol u neho zistený abúzus návykových látok, prepustený bol na svoju žiadosť bez definitívneho diagnostického doriešenia (avšak o potrebe pokračovať v hospitalizácii na psychiatrickom oddelení za účelom diagnostického doriešenia a úpravy terapie bol obžalovaný poučený), je tou okolnosťou, ktorá odôvodňuje aj u odvolacieho súdu poznanie, že obžalovaný musel vedieť, že keď užíva omamné, či psychotropné látky, sa môže dostať do psychotického stavu.

V tejto súvislosti sa odvolací súd tiež nestotožňuje s odvolacími námietkami obžalovaného s poukazom na vyjadrenie MUDr. Gregorovej - znalkyne, ktorá uviedla, že keďže obžalovaný v čase hospitalizácie nemal diagnosticky doriešený stav a nevedel, že sa u neho jednalo o toxickú psychotickú poruchu a o tomto nebol poučený, nemohol vedieť, že sa u neho bude tento stav opakovať.

Odvolací súd je toho názoru, že aj keď obžalovaný nemal presne stanovenú diagnózu pri hospitalizácii v Trstenej v roku 2010, a teda nevedel o akú psychotickú poruchu u neho išlo, obžalovaný však vedel, že bol pre akútny psychický stav, pri ktorom bol výrazne agresívny, bez svojho súhlasu za asistencie polície a príbuzných, hospitalizovaný, a teda musel si byť vedomý toho, že sa takýto stav môže u neho zopakovať.

Odvolací súd rovnako ako i súd prvostupňový sa tiež nestotožnil s vyjadrením znalkyne, že obžalovaný by musel prekonať 2-3 epizódy toxickkej psychotickkej poruchy, resp. by musel byť dôsledne edukovaný o všetkých komplikáciách závislosti, aby si bol vedomý toho, že takáto psychotická porucha môže u neho nastať. Takáto okolnosť sa aj podľa názoru odvolacieho súdu vzťahuje k posúdeniu zavinenia, ide o otázku právu a tú môže posúdiť len súd, ktorý je však toho názoru, že ak sa u obžalovaného takáto porucha objavila a on následne svoju závislosť na psychoaktívnych látkach nijako neriešil, hoci bol o potrebe diagnostického doriešenia jeho stavu pri prepustení z Trstenej poučený, mohol a mal si byť vedomý toho, že sa takáto psychiatrická komplikácia u jeho môže opakovať, a to s prejavmi výrazného násillia, nakoľko takto sa prejavoval už v čase prijatia na hospitalizáciu v Trstenej, kde bol prijatý bez jeho súhlasu za asistencie polície a príbuzných.

Z uvedených skutočností preto aj podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že obžalovaný svojím konaním jednoznačne naplnil skutkovú podstatu prečinu opilstva, nakoľko sa aplikáciou návykovej látky z nebanlivosti priviedol do stavu nepríčetnosti, v ktorom sa dopustil konania, ktoré malo vo všetkých troch skutkoch inak znaky prečinu výtržníctva.

K ďalšej odvolacej námietke obžalovaného spočívajúcej v tom, že spoločnosť BENU nemala v danom konaní vystupovať v procesnom postavení poškodeného, nakoľko sa vzdala svojich práv a preto aj jeho úkon smerujúci k zrušeniu rozhodnutia o zastavení konania nebol legitímny, odvolací súd uvádza, že Generálny prokurátor nie je v zmysle § 364 ods.2 Tr. por. viazaný návrhom procesnej strany a môže podľa § 363 ods.1 Tr. por. rozhodnúť aj bez návrhu a to v prospech i neprospech obvineného, a preto námietka obžalovaného aj v tomto smere nie je dôvodná.

K odvolacím námietkam prokurátora vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnej kvalifikácii:

Z obsahu spisového materiálu a napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní oproti obžalobe upravil výrokovú časť skutku pod bodom 1 tak, že z neho vypustil časť, kedy mal obžalovaný nasmerovať ľavú ruku, v ktorej držal hrdlo rozbitej fľaše, do oblasti krku poškodeného C. C., nakoľko toto konanie obžalovaného nebolo vykonaným dokazovaním preukázané. Poškodený C. C. totiž uviedol, že ruku obžalovaný vystrel smerom k hornej časti jeho tela, avšak z kamerového záznamu z lekárne nevyplýva, že by obžalovaný svoju ruku vystrel smerom k poškodenému. Keďže táto okolnosť zo skutkovej vety obžaloby nebola preukázaná, okresný súd túto časť zo skutku vypustil. Naopak z kamerového záznamu z lekárne vyplynulo, že obžalovaný objal okolo pliec ľavou rukou, v ktorej mal hrdlo rozbitej fľaše, zákazníčku a pravou rukou zobral z pultu magnézium, avšak, keďže skutok obžaloby sa nevzťahoval na konanie obžalovaného vo vzťahu k zákazníčke, nemohol súd na základe vykonaného dokazovania skutok upraviť tak, aby sa úplne zmenila totožnosť skutku, nakoľko konanie obžalovaného by sa vzťahovalo k inej osobe, ako bolo uvedené v obžalobe. Skutok 1 obžaloby sa vzťahoval len k poškodeným C. C., K. I. a lekármi BENU a vo vzťahu k týmto poškodeným sa vykonaným dokazovaním nepreukázalo konanie obžalovaného, ktoré by inak malo znaky lúpeže so zbraňou. Právna kvalifikácia skutku 1 tak zostala ako prečin opilstva, avšak súd oproti obžalobe mal preukázané to, že konanie obžalovaného malo inak znaky len výtržníctva a nie lúpeže so zbraňou. Z výpovedí poškodených ale najmä z kamerového záznamu z lekárne mal okresný súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom dopustil hrubej neslušnosti tým, že sa po lekárni pohyboval vyzlečený do pol pása, vydávajúc nezrozumiteľné zvuky, v ľavej ruke držiac hrdlo rozbitej sklenenej fľaše, čím u poškodených vzbudzoval obavu z napadnutia, pričom zákazníčku objal okolo pliec, bez zaplatenia zobral magnézium, potom prešiel poza pult a odišiel, a následne sa do lekárne vrátil a žiadal si inzulínové striekačky, pričom vtedy držal v rukách len sáčky so zeleninou. Takto preukázané konanie obžalovaného vykonaným dokazovaním bolo možné kvalifikovať len tak, že by inak malo znaky trestného činu výtržníctva a nie lúpeže so zbraňou. Z preukázaného konania obžalovaného nevyplývalo, že by proti poškodeným použil násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Obžalovaný síce objal ľavou rukou, v ktorej mal hrdlo rozbitej fľaše, okolo pliec zákazníčku, a pravou rukou zobral z pultu magnézium, avšak vo vzťahu k tejto zákazníčke nebol skutok v obžalobe formulovaný. Vo vzťahu k ostatným poškodeným sa podľa názoru okresného súdu vykonaným dokazovaním nepodarilo preukázať správanie obžalovaného, ktoré by bolo hrozbou bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Z lekárne obžalovaný zobral len magnézium, pričom keď sa do lekárne vrátil druhý krát, v rukách mal len dva sáčky zeleniny a vtedy si vypýtal striekačky, pričom v tomto momente žiadna hrozba bezprostredného násillia preukázaná nebola. Okrem toho skutočnosť, že obžalovaný zobral magnézium, treba posudzovať v kontexte ostatného správania sa obžalovaného, kedy aj v bare Loloco zobral do ruky svietnik so sviečkou, a v kaviarni Elizabeth bral rôzne veci. Taktiež okresný súd zohľadnil to, že obžalovaný magnézium nechal v predajni Billa, odtiaľ si zasa priniesol dva sáčky zeleniny. Z uvedeného bolo potom zrejmé, že obžalovaný mimovoľne na rôznych miestach bral rôzne veci a tieto potom odložil, pričom primárne nepoužíval násilie ani jeho hrozbu na to, aby sa týchto vecí zmocnil. Okresný súd s ohľadom na tieto skutočnosti vyhodnotil konanie obžalovaného pri skutku 1 ako konanie, ktoré by inak malo znaky len prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd v napadnutom rozsudku sa v dostatočnej miere zaoberal odôvodnením zmeny v skutkovom znení a v právnej kvalifikácii konania obžalovaného v porovnaní s podanou obžalobou prokurátora.

Všetky tieto právne úvahy ako aj argumenty okresného súdu sú v súlade so zisteným skutkovým stavom veci a preto si ich odvolací súd v plnom rozsahu osvojuje, stotožňuje sa s nimi a v podrobnostiach na ne odkazuje.

S prihliadnutím na povahu odvolania prokurátora považuje za potrebné v stručnosti uviesť nasledovné.

Zhodne ako súd I. stupňa je aj odvolací súd toho názoru, že konanie obžalovaného ako bolo správne na základe vykonaného dokazovania sformulované prvostupňovým súdom vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, napĺňa znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. Z celej povahy zadovážených dôkazov, ktoré s ohľadom na ich rozbor v napadnutom rozsudku odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovane reprodukovat' vyplýva, že obžalovaný pri predmetnom incidente nesmeroval hrdlo fľaše (ktoré ani nebolo zaistené pre účely trestného konania) na krk poškodeného tak, ako to tvrdí prokurátor v písomných dôvodoch odvolania, ale počas incidentu objal ľavou rukou, v ktorej mal hrdlo rozbitej fľaše, okolo pliec zákazníčku, následne pravou rukou zobral z pultu magnézium, avšak jeho správanie (v kontexte celej situácie sprevádzané hlasnými „bliakaním“) možno považovať skôr za narušenie verejného poriadku, ktoré vo svojom súhrne vzbudilo obavu o bezpečnosť zdravia a majetku, no nie o hrozbou bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Z lekárne obžalovaný zobral len magnézium, pričom keď sa do lekárne vrátil druhý krát v rukách mal len dva sáčky zeleniny a vtedy si vypýtal striekačky, pričom v tomto momente ani podľa názoru odvolacieho súdu hrozba bezprostredného násillia preukázaná nebola. Vzhľadom na vyššie uvedené preto nemožno vyvodzovať zo správania obžalovaného také závery ohľadne miery, povahy a charakteru trestnej činnosti, ako to učinili orgány prípravného konania a krajský prokurátor v podanej obžalobe a následne v podanom odvolaní.

Odvolací súd s ohľadom na tieto skutočnosti sa preto stotožnil s názorom okresného súdu ohľadne vyhodnotenia konania obžalovaného pri skutku 1 ako konania, ktoré by inak malo znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

K výroku o treste:

Na základe obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že súd I. stupňa vykonal aj ohľadom výroku o treste dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, keď oboznámil nielen odpis registra trestov obžalovaného, ale aj výpis z evidencie priestupkov, správu o povesti a ostatné relevantné listinné dôkazy, pričom uvedené dôkazy správne a v súlade so zákonom vyhodnotil.

Z odôvodnenia rozsudku sú zrejmé i úvahy súdu I. stupňa, ktorými sa spravoval pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, ako aj pri rozhodovaní o existencii poľahčujúcich resp. priťažujúcich okolností. Okresný súd správne ustálil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k/ Trestného zákona, keď prihliadol na to, že sa obžalovaný pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu -osobne sa ospravedlnil poškodeným ktorých fyzicky napadol a správne zistil aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona spočívajúcu v tom, že už bol za trestný čin odsúdený, a to Špecializovaným trestným súdom Banská Bystrica rozsudkom z 4.12.2015 vo veci 3T/17/2015 za trestný čin vydierania, ktorý trest v trvaní 2 roky a 8 mesiacov vykonal dňa 20.7.2016.

K obžalovaným namietanému nepriznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. odvolací súd uvádza, že v danom prípade bolo plne dôvodným takéto vyhodnotenie okolností v zmysle § 36 Tr. zák. a to z hľadiska absencie esenciálnej zložky tejto poľahčujúcej okolnosti, a to samotného priznania sa obžalovaného k spáchaniu predmetného skutku, kedy nestačí len vyjadrenie úprimnej ľútosti, ako to deklaruje obžalovaný, ale je potrebné vyjadriť súhlas i so spáchaním skutkových okolností ustálených objektívne vykonaným dokazovaním, čo obžalovaný v danom prípade neučinil. V prejednávanom prípade tiež nebolo možné priznať ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c/ Tr. zák. , a to že obžalovaný spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby, nakoľko je z vykonaného dokazovania zrejmé, že do uvedeného stavu prechodnej toxickej psychózy sa obžalovaný nedostal v dôsledku choroby, ale vlastným pričinením, a to použitím viacerých psychoaktívnych látok, preto okresný súd postupoval správne, keď ani túto poľahčujúcu okolnosť obžalovanému nepriznal.

Rovnako správne pri rozhodovaní o druhu trestu okresný súd dospel k záveru, že vzhľadom na zistenie vyplývajúce z vykonaného dokazovania, a to najmä na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného,

už absolvované ústavné protitoxikomanické liečenie, nie je na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného, v danom čase nevyhnutný nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody. Na rozdiel od súdu I. stupňa dospel však odvolací súd k záveru, že v prejednávanej veci vzhľadom na osobu odsúdeného, ktorý už bol v minulosti odsúdený za pomerne závažnú trestnú činnosť na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý vykonal len cca 1 rok pred spáchaním momentálne prejednávanej trestnej činnosti, prichádza do úvahy prísnejší trest odňatia slobody (na vrchnej hranici trestnej sadzby uvedenej v § 348 ods. 1 Tr. zák.) s podmieneným odkladom jeho výkonu za súčasného uloženia probačného dohľadu spolu s uložením primeraných povinností a obmedzení, ktorý podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá zámeru zákonodarcu obsiahnutého v ustanoveniach § 34 a nasl. Tr. zákona, pričom na prospech obžalovaného, ako aj spoločnosti bude, ak sa bude obžalovaný podriaďovať probačnému dohľadu vykonávaného probačným a mediačným úradníkom, ktorého úlohou bude výchovne pôsobiť na obžalovaného, poskytovať mu pomoc a poradenstvo pri riešení zložitejších životných situácií.

Ako súčasť probačného dohľadu mu odvolací súd uložil aj povinnosť do konca skúšobnej doby sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom zúčastňovať na psychologickom poradenstve alebo psychoterapii, povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie (ktoré aj sám obžalovaný počas konania deklaroval), a súčasne mu uložil i zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok (v súvislosti s ktorými bol spáchaný aj predmetný trestný čin), pričom dodržiavanie týchto povinností a zákazov bude dôležitým kritériom pri posudzovaní po skončení skúšobnej doby, či sa obžalovaný v rámci nej osvedčil, alebo nie. Ak by totiž obžalovaný nedodržiaval stanovené povinnosti, musel by súd rozhodnúť o tom, že sa v uloženej skúšobnej 4 ročnej dobe neosvedčil a že uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov bude potrebné vykonať.

Takto uložený trest potom zodpovedá podľa názoru odvolacieho súdu požiadavke individuálnej aj generálnej prevencie, pričom druh, výmera ale najmä spôsob výkonu trest (s podmieneným odkladom jeho výkonu) považuje krajský súd s poukazom na osobu obžalovaného skôr za miernu, v žiadnom prípade nie za neprimeranú tak, ako to namietal obžalovaný v odvolaní.

Obžalovaný by si mal v danej súvislosti uvedomiť, že pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatela a že sa ukladá v závislosti od závažnosti činu, ktorý je rozhodujúcim pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery, pričom jeho prioritný účel sa dosahuje predovšetkým ukladaním trestov a ich výkonom. Vychádzajúc však zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Podľa názoru odvolacieho súdu uložený trest (odvolacím súdom , no iba pri čiastočnej akceptácii odvolania prokuratúry, kedy mu bol trest oproti prvostupňovému súdu čiastočne sprísnený) naznačenú nevyhnutnú mieru spĺňa. K naplneniu účelu trestu totiž prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov, ktoré i reálne postihne osobu páchajúcu takýto druh trestnej činnosti.

Na základe vyššie uvedených úvah odvolací súd preto zrušil výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu postupom podľa § 321 odsek 1 písm. e/ Trestného poriadku, pretože trest uložený prvostupňovým súdom nepovažoval za primeraný a zodpovedajúci zásadám pre ukládanie trestov v zmysle § 34 Tr. zák., a preto sám rozhodol vo veci tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Následne krajský súd odvolanie obžalovaného v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol, nakoľko argumenty, pre ktoré obžalovaný napáda rozsudok prvého stupňa, nepovažoval odvolací súd za opodstatnené (a to tak v otázke viny, ako i v otázke trestu).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.